

Maros Márk

SÁR

Levedlett apák szekrényében matatsz. Tővig nyúlsz benne. Kihúzod az elsőt, amit kezed ér, miközben ügyelsz arra, hogy meg ne érintsd a testet. Láthatatlan csíkokat húzol ujjbegyeddel a puha szöveten. Igen. Ez jó lesz. Elindulsz. Mész, hogy felöltöztethesd vele a szégyent. A szégyen egy rakoncátlan, meztelen kisfiú, aki sarat dobál a kertben. Kiabál, ha látod. Nevet, ha lát. Titkon szidásra vágyik, de nem meri kimondani. Hátad mögött a szekrényben mocorogni kezd a test, minthogyha segítségért. De nem. Már félúton vagy. Nem állhatsz le. A kisfiú akkor is vár, ha nem. Mert ilyenek a kölykök. Megérkezel, elé állsz, és felé nyújtod. Ekkor meglepődsz. Tiszta volt, pontosan emlékszel, mégis csupa sár a kezekben. Ennyi kell ahhoz, hogy tudd, bár meg se nézted, a szekrényből kiszöktek. És valaki sírni kezd.

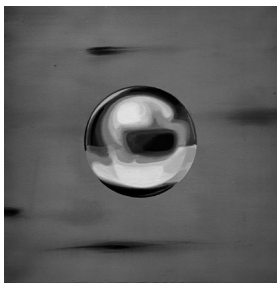
KRÁKOGÓ

Felejtésnek hívod, hogy nem gondolsz rá. Azt hiszed, hogy ami eltakar, az megóvni is képes. Te kis naiv. Ne játszd az apádat. Nyelved hegyén rád rohadt szavak. Fogaid között visító szóközők. Ki a nyelvben botlik el, azt a hallgatás fölsegíti, biztatgatod magad. Kisebesedett ajkaid nyállal ösztönzik hangodat, míg kiterített térképek várják, hogy megint zsákutcára leljen. Régebben ilyenkor krákogni kezdél. Anyád szerint ez a szorongásod jele volt, ezért idővel megtanítottad hazudni a testedet. Ez is az örökséged része, akár a bőrödre feszülő közelnek káromolt távol. Vagy csupán volt honnan ellesni a képlettel együtt: a rossz fiúk a nyugalom kegyeltjei, a jó fiúk gyógyszerre nem isznak.

Mint az ágyakról lelógó végtagok, van helyed némán
a világban, és ez megijeszt, hisz apádtól megtanultad:
feladni gyilkosság, túlélni öngyilkosság.
És krákogni sosem.

LELTÁR

Egy halom rákospalotai piacon vett másolt cd (a piacot azóta bezárták).
Egy többletjelentést kapott zeneszám (Faithless: Insomnia).
Egy sötétkék, nikotinszagú farmerkabát bal oldalán apró szakadással.
Egy kabátmélybe sülyesztett, lekopott címkéjű Nasivin orrcsepp.
Egy ezeréves, elszíneződött vonatjegy két fiók közé ragadva.
Két darab fapad az ötből, amit érdes kezek barkácsoltak össze.
Egy évről évre saját magától fogyatkozó horgászfelszerelés.
Egy nagy darab festékesdoboz kellemetlen emlékektől üresen.
Négy doboz fagyasztóban felejtett sör (a négy volt a kedvenc számod).
Egy remegő kézfej kézírása az égszínkék ellenőrzőmben.
Egy régi, kihült, éjszaka közepén megszegyenített konvektor.
Egy pszichiátriai kórlap összetűzve egy gyámsági papírral.
Egy meghibásodott bojler miatt lezajlott nagyon hangos veszekedés.
Egy veszekedés miatt lezajlott nagyon hangos veszekedés.
Egy albumból kiszökött családi fotó, amin majdnem mosolyogsz.
Fél üveg Royal. Két szem Rivotril. És egy érintésre vágyakozó, elárvult
borotvapenge.

*Csendélet I., 2022
(50 x 50 cm, olaj, vászon)*